

РЕШЕНИЕ

№ 7756

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5798** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 22.03.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по НАХД № 9041/2020 г. е отменено Наказателно постановление № F516408/19.03.2020 г., издадено от началник на отдел „Услуги а клиенти“ на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което на осн. чл.355, ал.1 КСО на [фирма] са наложени две административни наказания, а именно: - за извършено нарушение на чл. 3, ал. 1 т. 1 б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за неподаване в срок на декларация образец 1 – данни за осигурено лице за месец юли 2019г. - „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, - за извършено нарушение на чл. 3, ал. 3 т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО за неподаване в срок на декларация №6 за месец юли 2019г. имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

В касационна жалба, ТД на НАП-С., излага становище за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение, с доводи, че районният съд неправилно

е приел, че към момента на издаване на НП, цитираната в него Наредба № Н-8 от 29.12.2005 на МФ не е била действаща. Твърди, че вмененото нарушение е индивидуализирано в достатъчна степен, независимо, че не са конкретизирани лицата, наето на работа, за които счита, че дружеството-работодател не е подало цитираните в НП декларации. Счита, че липсва основание за приложението на чл.28 ЗАНН, предвид значимото засягане на определени обществени нарушения, тъй като в конкретния случай се касае за неизпълнение на административно задължение, насочено към охраняване на интересите на осигурените лица чрез своевременно предоставяне на данни, имащи значение за упражняването на техните права при провеждане на държавното обществено осигуряване, пенсионното и здравно осигуряване. Искането до съда е за отмяна на въззивното решение, като бъде потвърдено отмененото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Х., която поддържа касационната жалба и моли за уважаването ѝ. Претендира разноски.

Ответникът по касационното оспорване - [фирма] не се явява в съдебно заседание. Депозира писмена защита. Прави възражение по отношение на претендирания размер на юрисконсултско възнаграждение от страна на касатора. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд С.-град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

С решение от 13.01.2020 г. по т. д. № 39/2019 г. Окръжен съд - Търговище [фирма] е обявено в несъстоятелност. С уведомително писмо изх. № 002/18.07.2019 г., на основание чл.640, ал.1 от ТЗ назначеният временен синдик И. изискал от управителя на дружеството да представи документи във връзка с дейността на [фирма], подробно посочени в писмо, включително и данни за всички работници и служители с непрекратени към датата на обявяване на неплатежоспособността трудови договори, съответно техни индивидуализиращи данни – имена, ЕГН и др., данни за самото трудово правоотношение, ведомости за заплати. С молба с изх. № 013/09.08.2019 г., синдикът е поискал на основание чл. 192 от ГПК, във връзка с чл. 621 от ТЗ, съдът да задължи дирекция „Информационно и административно обслужване“, отдел „Гражданска регистрация“ към Т. да се предоставят данни за контакт с управителя на дружеството поради невъзможността да се свърже с него. На 21.08.2019 г. постъпило уведомление от М. Б., главен счетоводител на [фирма], видно от което от 01.06.2019 г. не е служител на дружеството, но има достъп до част от счетоводната и търговска документация на дружеството, но не и до тази, свързана с работниците и служителите и техните трудови правоотношения. В средата на месец септември 2019 г. бившата главна счетоводителка предала намиращите се у нея документи: счетоводна документация, нотариални актове. С определение от 02.10.2019 г. ОС Търговище по изрична молба на синдика разрешил сключването на договор за

счетоводно обслужване на „дружеството в несъстоятелност със съответното специализирано дружество, което следвало да извършва счетоводството на дружеството. С молба от 21.10.2019 г., И. отново изискал управителя на основание чл. 640 от ТЗ в седемдневен срок да представи досиетата на всички служители с непрекратени трудови договори, за да може своевременно и редовно да бъдат изготвяни и подавани необходимите декларации за служителите с непрекратени трудови правоотношения. Същият подал и молба до съда по несъстоятелността за задължаване на управителя да представи трудовата документация.

Компетентни органи на НАП извършили проверка в информационния масив на НАП и било установено, че дружеството в несъстоятелност не е подало Декларация Образец № 1 „Данни за осигуреното лице“ и Декларация Образец № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 от З.“ за месец 07.2019 г. в срок до 26.08.2019 г.

Бил изготвен АУАН от 15.10.2019г., в който било посочено, че на 27.08.2019 г. [фирма] е извършило нарушение на чл. 3, ал. 1 т. 1 б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ, вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и на чл. 3, ал. 3 т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ, вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, същият бил връчен на Ц. Ш., която била упълномощена от синдика.

Въз основа на АУАН било издадено и наказателно постановление (НП) № F516408/19.03.2020 г., издадено от началник на отдел „Услуги за клиенти“ на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което на основание чл.355, ал.1 от КСО на дружеството са наложени две имуществени санкции от те административни наказания – за неподаване в срок на декларация образец 1 – данни за осигурено лице за месец юли 2019г. - „имуществена санкция” в размер на 500 лева и за неподаване в срок на декларация №6 за месец юли 2019г. имуществена санкция” в размер на 500 лева.

За да отмени НП СРС е приел, че е налице процесуално нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, т. 5 от ЗАНН поради непосочване на лицата, за които е следвало да се подадат декларации и съответните трудови правоотношения. На следващо място е приел, че се касае за маловажен случай на административни нарушения по смисъла на чл.28 от ЗАНН, като е отчетел обстоятелството за открито спрямо дружеството производство по несъстоятелност в месеца, за който е следвало да бъдат подадени процесните декларации, че дружеството е било без счетоводител и без документи, усилията на синдика и липсата на връзка с управителя, който не съдейства.

Касационната инстанция в настоящия състав споделя изводите на решаващия съд, че в случая са били налице предпоставки за определяне на случая като „маловажен“ и прилагане на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, като на основание чл.221, ал.2, предл. второ от АПК се позовава на подробните мотиви в обжалваното решение. Налице е обективно затруднение за изпълнение на задълженията по КСО от страна на дружеството, поради изпадането му в несъстоятелност, необходимост от получаване на разрешение от съда за сключване на договор за счетоводно обслужване, както и необходимостта от оказването на съдействие от управителя на дружеството за представяне на документацията, необходима за подаване на декларации до НАП, каквато към процесния период не е била оказана. Тези установени факти представляват смекчаващи обстоятелства, които от своя страна обуславят и по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този вид административни нарушения. Наред с горното, настъпилата неплатежоспособност на дружеството и посоченото в НП, че нарушението е за първи път, се явяват обстоятелства, относими

към преценката по чл.28 от ЗАНН.

Доводите на касатора, че приложението на чл.28 от ЗАНН ще доведе до неравно третиране на нарушителя в сходни случаи са неоснователни. Във всеки конкретен случай се преценяват конкретните обстоятелства за наличие на маловажен случай на административно нарушение, като съществено в разглежданото закъснение за подаване на съответните декларации по КСО, че спрямо наказаното дружество е открито производство по несъстоятелност в месеца, за който е следвало да бъдат подадени процесните декларации – доколкото за този период декларациите е следвало да се подадат от синдика, същият е бил в невъзможност да ги подаде своевременно, като същевременно по делото има данни за предприети действия за снабдяване с необходимата документация.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН във вр. чл.143, ал.3 АПК, ответникът по касация би имал право да му бъдат присъдени разноси, доколкото същият докаже, че такива са платени. В случая от приложения договор за правна защита и съдействие е видно уговорено възнаграждение за изготвяне и представяне на писмен отговор по касационната жалба, както и е приложена фактура, но не е представено доказателство за извършено плащане по банков път – съответното платежно нареждане или друг документ за удостоверяване на плащане по банков път на възнаграждението, поради което недоказани като извършени разноси не следва да се присъждат.

Воден от горното, Административен съд София-град, XX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.03.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по НАХД № 9041/2020 г., с което е отменено Наказателно постановление № F516408/19.03.2020 г., издадено от началник на отдел „Услуги за клиенти“ на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.